

לכמן גבריאל

בן זאב והרטה. נולד בשנת 1912 בברסלוי שבגרמניה. גמר גימנסיה ולמד שלוש שנים באוניברסיטה מתימטיקה, פיסיקה וחימיה. התגברות הנאציזם עוררתו לשנות דרכו. עבד שלוש שנים כפועל-בנין בגרמניה, לשם הכשרה לחיי עבודה בארץ, ובו בזמן היה חבר „החלוץ” ומדריך במחוז הדרום. כשעלה ארצה ב־1937 הצטרף לקיבוץ רמת-רחל, התאקלם במהרה בחיי החברה והעבודה והשתדל לתרום מידיעותיו ומאפיו להעלאת

הרמה התרבותית והתפוקה היצרנית. במלחמת-העולם השנייה התנדב לצבא והגיע לדרגת סמל בחיל-התותחנים הבריטי, והמשיך בשירות תותחני בבריגדה העברית. מתוך התכוננות לבאות בארץ-ישראל, הרבה להשליב את ידיעותיו בתותחנות בפרט ובצבאיות בכלל. משחזר הביתה התמסר למפעל המכבסה המכנית של הקיבוץ ועמל למען העלאת פריונה והכנסתה. כאחראי לבטחון שקד על שכלול הכושר ההגנתי, ובתקופת הפקפוקים בדבר עתיד הארץ עמד כל הזמן על דעתו ש„הגוי” עזוב יעזוב אותנו ואנחנו נהיה עצמאיים.

בחורף תש״ח היה מפקד בהגנת רמת-רחל, רגם לעת הצורך (הדריך את האנשים לפעולה במרגמות) ואחראי לקשר. כשהוזמן להדריך בתותחנות בצבא ההגנה, סירב לעזוב את נקודתו בגלל חשיבותה כעמדת-משמר לירושלים. בזריזות ובמהירות מפליאה היה מעביר את מרגמתו מעמדה לעמדה ולאויב ניתן הרושם, כאילו מרגמות רבות פועלות נגדו. ביום 22.5.1948, בנסיגה מארנונה לרמת-רחל, נפגעה מכוניתו בפגז אויב ויחד אתו נפלו עוד כמה חברים ואחדים נפצעו. בין הנופלים אתו היה גם חברו הקרוב לו ביותר, ולטר, אשר יחד אתו יצא מגרמניה ויחד אתו עשה רוב דרכו בארץ. היה קבור בשייך-באדר א'. ב־8.9.1950 הועבר לרמת-רחל. בחוברת „רמת-רחל במערכה” הוקדשו דפים יפים לזכרו.